

PROP DE VOSALTRES

Als qui es confirmen

Tinc el costum de rebre al bisbat els diversos grups de joves que han de rebre pròximament, en les seves respectives parròquies o col·legis, el sacrament de la Confirmació. L'objectiu es redueix al mutu coneixement, bisbe i confirmands; també, per poder explicar-los molt resumidament en què consisteix la celebració i respondre a les seves preguntes.

És una trobada que sempre em resulta gratificant. Després d'una hora i mitja d'animada conversa, sempre acabo content de l'experiència amb els confirmands. Per la seva manera de comportar-se, per l'espontaneïtat de les qüestions que plantegen, per l'atenció que manifesten i per les mostres de gratitud que expressen. Tot això, afegit a l'acceptació explícita de la seva pròpia fe que, com comprendran, és l'aspecte més important en aquest moment.

Sóc conscient que d'una sola reunió no es poden extreure massa conclusions. Per a la gran majoria, el bisbat és un lloc desconegut, i parlen amb algú que han vist de lluny en alguna ce-

lebració parroquial, però amb qui mai han intercanviat cap opinió. Per això, segurament es mostren continguts i eviten paraules o gestos molestos. Assisteixen acompanyats dels seus catequistes els quals, després d'introduir-los en el diàleg, queden expectants i una mica preocupats davant d'alguna sortida de to que pot ser habitual en les sessions setmanals de preparació. Al final de la trobada demano la impressió dels catequistes i sempre és positiva, la qual cosa em produeix satisfacció i agraïment.

És el meu desig d'avui compartir amb totes les comunitats cristianes aquestes mateixes impressions i, sobretot, agrair l'esforç que es fa en la preparació dels joves per rebre els sacraments. Perquè tota la comunitat cristiana està subjecta a la res-

ponsabilitat de la iniciació en la fe dels seus membres. És una obra de tots, encara que deixem en les mans d'uns pocs catequistes la tasca de concretar la maduració i el creixement de la fe dels joves que acudeixen a les sessions de catequesi.

A més a més del merescut agraïment, fa falta insistir en allò que tots vosaltres sabeu en relació amb la transmissió de la fe: la responsabilitat i l'alegria de donar a conèixer el Senyor. Sense por, amb llibertat, oferint motius, senyalant camins, acompanyant voluntats. No ens podem permetre el desànim ni enfonsar-nos en lamentacions. Necessitem el coratge dels primers cristians que, després d'escoltar els Apòstols, es reunien en comunitat per resar, celebrar i compartir els béns. També per ensenyar als nous,

i incorporar-los al projecte de Jesús.

En aquest temps de tants desafiaments els pastors, bisbe i sacerdots han de mostrar una major entrega i dedicació a aquest servei. Els catequistes han de manifestar una major empena per la seva formació i per l'afany de convicció i atracció al Senyor. Els pares han d'insistir, una i una altra vegada, en la importància de la fe per a la vida i el futur dels fills; demano a Déu per ells, perquè no es cansin d'oferir una autèntica formació cristiana a la seva gent, que tornin de nou a valorar la fe i l'oració en la llar. La família en general ha de fer costat, i empènyer els seus membres més joves a acudir a la crida de la catequesi.

Tot sona a deures, encara que no té perquè ser una càrrega pesada. Ha de convertir-se en una tasca plena de gratificació cristiana per haver complert amb l'obligació adquirida amb el nostre baptisme i pel concret servei que hem fet a l'Església.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Jornada de mestres i professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya

Uns 300 mestres i professors van participar, el dissabte 17 de març, en la 12a Jornada de mestres i professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, docents que imparteixen aquesta assignatura en centres públics, concertats i privats de Catalunya i d'Andorra.

Javier Cortés, expert en educació i religions marianista, va destacar en la ponència central la vocació i la passió com un element essencial de la tasca docent. I dins d'aquest àmbit, l'aportació primordial dels professors de Religió que, a més dels continguts, han de ser «els experts en el món d'allò espiritual».

Cortés va concloure que «el primer objectiu de la classe de Religió hauria de ser que els alumnes prenguin consciència de la seva dimensió espiritual, de la mateixa manera que la de la plàstica ha de fer adonar-los de la seva dimensió estètica».

La jornada anual de mestres i professors de Religió catòlica està organitzada pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC).

En les diferents intervencions es va defensar la vigència de la proposta formativa de la classe de Religió i es va agrair la tasca que realitzen els

professors al servei dels alumnes que escullen l'assignatura.

La jornada, celebrada al Col·legi dels Jesuïtes Sarrà-Sant Ignasi de Barcelona, es va tancar amb l'Eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella.

CERCA DE VOSOTROS

A los que se confirman

Tengo la costumbre de recibir en el obispado los diversos grupos de jóvenes que tienen que recibir próximamente, en sus respectivas parroquias o colegios, el sacramento de la Confirmación. El objetivo se reduce al mutuo conocimiento, obispo y confirmandos, i el poder explicarles muy resumidamente en qué consiste la celebración, respondiendo también a sus preguntas.

Es un encuentro que siempre me resulta gratificante. Tras una hora y media de animada conversación con los confirmandos, siempre acabo contento de la experiencia. Por su modo de comportarse, por la espontaneidad de las cuestiones que plantean, por la atención que manifiestan y por las muestras de gratitud que expresan. Todo ello añadido a la aceptación explícita de su propia fe que, como comprenderán, es el aspecto más importante de ese momento.

Soy consciente de que de una sola reunión no se pueden extraer demasiadas conclusiones. Para la gran mayoría, el obispado es un lugar desconocido y hablan con alguien que han visto de lejos en alguna celebración parroquial, pero con quien nunca han intercambiado opinión alguna. Por ello, seguramente se muestran contenidos y evitan palabras o gestos molestos. Asisten acompañados de sus catequistas que, después de introducirlos en el diálogo, quedan expectantes i un poco preocupados ante alguna salida de tono que puede ser habitual en las sesiones semanales de preparación. Al final del encuentro pido la impresión de los catequistas y siempre es positiva, lo cual me produce satisfacción y agradecimiento.

Es mi deseo de hoy compartir con todas las comunidades cristianas estas mismas impresiones y, sobre todo, agradecer el esfuerzo que se hace en la preparación de los jóvenes para recibir los sacramentos. Porque toda la comunidad cristiana está sujeta a la responsabilidad de la iniciación en la fe de sus miembros. Es una obra de todos, aunque dejamos en manos de unos pocos catequistas la labor de concretar la maduración y el crecimiento de la fe de los jóvenes que acuden a las sesiones de catequesis.

Además del merecido agradecimiento, hace falta insistir en aquello que todos vosotros sabéis con relación a la transmisión de la fe: la responsabilidad y la alegría de dar a conocer al Señor. Sin temores, con libertad, ofreciendo motivos, señalando caminos, acompañando voluntades. No nos podemos permitir el desánimo ni hundirnos en el lamento. Necesitamos el coraje de los primeros cristianos que, tras escuchar a los Apóstoles, se reunían en comunidad para rezar, celebrar y compartir los bienes. También para enseñar a los nuevos e incorporarlos al proyecto de Jesús.

En este tiempo de tantos desafíos los pastores, obispo y sacerdotes deben mostrar una mayor entrega y dedicación a este servicio. Los catequistas deben manifestar mayor empuje en su formación y por el afán de convicción y atracción hacia Señor. Los padres deben insistir, una y otra vez, en la importancia de la fe para la vida y el futuro de los hijos; pido a Dios por ellos, para que no se cansen en ofrecer una auténtica formación cristiana a su gente, que vuelvan de nuevo a valorar la fe y la oración en el hogar. La familia en general debe arropar y empujar a sus miembros más jóvenes a acudir a la llamada de la catequesis.

Suena todo a deberes aunque no tiene porqué ser una carga pesada. Ha de convertirse en una tarea llena de gratificación cristiana, por haber cumplido con la obligación adquirida con nuestro bautismo y por el concreto servicio que hemos prestado a la Iglesia.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Primera Trobada de Ministres Extraordinaris de l'Eucaristia

El dissabte 17 de març, la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana) va acollir la Primera Trobada de Ministres Extraordinaris de la Comunió del Bisbat de Lleida.

La pretensió de la trobada era animar els laics que exerceixen aquest ministeri tan important en

l'Església i donar-los suport a través d'aquestes breus sessions de formació específica.

La participació va sobrepassar les expectatives previstes, la qual cosa anima a continuar fent aquesta trobada un cop al curs.

La jornada es va desenvolupar amb una pregària i presentació de la jornada, a càrrec de Mn. Josep A. Jové, vicari general de la Diòcesi i Mons. Salvador Giménez Valls.

La formació la van impartir Mn. Joaquim Blas, respecte a alguns aspectes teològics sobre l'Eucaristia, i Mn. Víctor M. Espinosa, qui va parlar sobre aspectes canònics d'aquest ministeri.

Va finalitzar la trobada amb una estona de diàleg sobre qüestions proposades pels mateixos participants.

Els infants de catequesi de la Parròquia de Pardinyes visiten la confraria de la Somereta

Un grup de trenta infants de catequesi de la Parròquia de Sant Salvador de Pardinyes ha visitat la seu social de la Confraria de la Somereta, ubicada en el carrer Frederic Riu i Farré.

Van acompanyar als infants les seves catequistes, el rector de la parròquia Mn. Joan Jové i un bon grup de pares i mares. El president Francisco Seijo i altres confreres els esperaven a la porta i els van acompanyar a l'interior del local on es guarda el pas amb la talla que l'escultor Jaume Gort va esculpir l'any 1945. Després van rebre les explicacions pertinents pel que fa a la història de la confraria, els seus objectius així com les activitats i actes organitzats al llarg de l'any conjuntament amb la parròquia del barri, especialment pel que fa al Diumenge de Rams.

Mn. Joan Jové va explicar als infants el significat del conjunt escultòric de «la Somereta», que representa el passatge bíblic de la Fugida a Egipte de Jesús amb els seus pares, Josep i Maria, tot fugint de la persecució del rei Herodes.

El grup, per altra part, va poder contemplar tots els estris que la confraria empra per a la processó;

ahora que van poder contemplar un vídeo de la participació de la confraria a les processons de Setmana Santa de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Qui confessa els seus pecats amb humilitat i sinceritat rep el perdó i retroba de nou la unió amb Déu i amb els germans» (14 de febrer).

@Pontifex: «El missatge de Jesús és incòmode i ens incomoda, perquè desafia el poder religiós mundà i provoca les consciències» (17 de febrer).

@Pontifex: «Oferir un do de gratitud a Jesús és dedicar temps a una persona difícil, ajudar algú que no ens resulta interessant» (25 de febrer).

@Pontifex: «Estem tots cridats a viure la joia que neix de la trobada amb Jesús per vèncer el nostre egoisme, sortir de la nostra comodat» (28 de febrer).

Concert per adequar la rectoria de Torres de Segre per acollir refugiats

La població de Torres de Segre va acollir, el passat 10 de març, un concert solidari de «Som Gospel Lleida» en favor dels refugiats. L'activitat, organitzada per la CODIAR, va tenir com a objectiu sensibilitzar sobre la seva situació. Torres de Segre ha estat un dels primers pobles de la diòcesi en cedir la seva rectoria per a l'acolliment de refugiats, en el marc de l'acord firmat entre Creu Roja Lleida i el Bisbat de Lleida.

El cor «Som Gospel Lleida» va oferir un concert de clàssics del gospel. La recaptació va ser destinada a l'adequació de la rectoria de Torres de Segre

per a l'acolliment d'una família de refugiats. L'Ajuntament de Torres de Segre va col·laborar d'una manera extraordinària en aquesta iniciativa.

Èxit de la quarta edició de la cursa solidària SED

Un total de 1.015 persones han respost a la crida «no siguis gallina» i han corre-gut pels carrers de Lleida a favor dels drets dels infants. La 4a edició de la Cursa SED va tornar a superar el miler de participants i els 10.000 € de recaptació, diners que faran realitat el projecte

d'enguany: Dret al lleure, al joc i a la cultura dels infants de Mwanza i Masonga, dos poblacions de Tanzània on treballa l'ONG Marista Solidaritat, Educació i Desenvolupament (SED), des de fa 25 anys.

En el ric calendari de curses atlètiques de les comarques de Ponent, la Cursa SED es distingeix

perquè els diners dels participants es destinen íntegrament al projecte solidari. Totes les despeses de la cursa les assumeixen les empreses col·laboradores. Així, un total de 69 empreses han facilitat la logística de la cursa i han proporcionat de franc els articles per a la bossa del corredor, atractiva i variada. A més a més, uns 120 voluntaris han treballat per al bon desenvolupament de la cita.

La convocatòria també va ser especial perquè va reunir famílies senceres, des de nadons en cotxet fins a avis i àvies, passant per molts infants i joves que s'estrenen en el món de l'atletisme, així com altres que, any rere any, s'esforcen per superar la seva marca.

Va tancar la festa una sessió de zumba molt participada.

REFLEXIONS

Do, gràcia, gratuïtat

El seu sepulcre és buit: aquesta és l'evidència immediata amb la que els amics de Jesús es troben i a partir de la qual aniran descobrint l'abast d'allò que s'ha esdevingut: el Senyor ha ressuscitat! Tot i que l'Esclusiva anunciava que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts (Evangeli del dia de Pasqua, Jn 20,1-9), els cal seguir el tram més o menys llarg que va de la primera constatació al coneixement i convenciment ple del que aquesta significa. A l'inici d'aquest camí, durant el seu recorregut i en la seva culminació no hi ha sinó do, gràcia, gratuïtat.

A l'Evangeli d'aquest tercer diumenge de Pasqua se'ns narra la situació anímica dels deixebles: estan esglaiats, no reconeixen Jesús, creuen que és un esperit, estan alarmats, tenen el cor ple de dubtes. Jesús se'ls mostra ell mateix, el qui havia estat crucificat (*els ensenyava les mans i els peus*) es deixa palpar, menja amb ells. I arriba el moment definitiu, de final de recorregut: *Llavors els obrí l'enteniment perquè compreguessin el sentit de les Escriptures* (Lc 24,45). Ara el reconeixen plenament, ara copsen la realització del que havia estat anunciat.

Molts de nosaltres potser no recordem en quin moment de la nostra història de fe el Misteri de la Resurrecció de Jesús se'ns va fer —per do— diàfan i la convicció més certa, de manera que en van quedar còpresos el nostre esperit i també en el nostre enteniment.

Creure en la Resurrecció de Jesús és mirar-nos i agrair el do rebut, sabent que la seva resurrecció és garantia de la nostra. És també mirar la realitat humana amb ulls nous. Uns ulls que es deixen interpel·lar per aquelles circumstàncies personals i col·lectives mancades de vida: sepulcres buits que reclamen sentit i participació en la vida del Ressuscitat. Es tracta que amb la nostra acció siguem testimonis del Ressuscitat i comuniquem la vida que ell ens dona allà: vida plena de sentit, de misericòrdia. Vida que fomenta el bé comú, la justícia, la fraternitat.

Bona Pasqua!

Concepció Huerta

AGENDA

- Dilluns, 16 d'abril:**
 - Del 16 al 20, reunió plenària de la CEE a Madrid.
 - A les 19.30 h, reunió de confraries. Església de Sant Andreu.
- Divendres, 20 d'abril:**
 - A les 20 h, confirmacions a la Parròquia de Sant Ignasi.
- Dissabte, 21 d'abril:**
 - A les 19 h, confirmacions a la Parròquia de Sant Antoni M. Claret.
- Diumenge, 22 d'abril:**
 - A les 11.30 h, trobada familiar del Col·legi Episcopal a Butsènit.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / Sl 118 / Jo 6,22-29]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / Sl 30 / Jo 6,30-35]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i màrtirs a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i màrtir, sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, verge; beat Baptista Spagnoli, religiós carmelità.

18. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / Sl 65 / Jo 6,35-40]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ Dijous [Fets 8,26-40 / Sl 65 / Jo 6,44-51]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Divendres [Fets 9,1-20 / Sl 116 / Jo 6,52-59]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / Sl 115 / Jo 6,60-69]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, màrtir; sant Conrad de Parzham, religiós caputxí.

22. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 4,8-12 / Sl 117 / 1Jo 3,1-2 / Jo 10, 11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i màrtirs; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

Diurne III de Pasqua (B)

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15,17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres va entregar i va negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el va negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. O bé: Al·leluia.*

Respondeu-me quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadieu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 3,13-15,17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro. O bien: Aleluya.*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: el Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?». R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisès y en los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

L'havien reconegut quan partia el pa

Stette in mezzo a loro (Ell es va quedar al mig d'ells), 2014. Aquarel·la de Maria Cavazzini Fortini

El discurs de Pere al recinte del Temple ve motivat per la guarició del coix *invàlid de naixement* (3,1s) i la posterior reacció de *tot el poble* que *lloava Déu*, i del mateix coix curat que *no se separava de Pere i Joan*.

El discurs vol desfer el malentès dels qui pensen que Pere i Joan, pel seu propi poder, han curat *el qui demanava caritat a la Porta Bonica del Temple*.

El discurs, cristològic i missioner, s'adreça als jueus proclamant el kerigma cristià: *Déu ha glorificat Jesús, el seu Servent... ressuscitant-lo d'entre els morts*.

El punt central és que, *gràcies a la fe en el seu Nom, Jesús ha restablert l'home que tots coneixeu. Aquesta fe, que ve per Ell, l'ha curat completament* (v. 16).

L'exhortació de 1Jn pren un to més personal i directe adreçant-se als qui anomena *«fillets meus»* amb preocupació pastoral semblant a l'amor patern.

Indiscutiblement el millor seria viure sense pecar. Però la realitat és la que és i cal no oblidar-la!

Per això cal confessar els pecats sense que el seu reconeixement ens enfonsi en la desesperació.

Confessar el pecat és ja oposar-se a ell.

Si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor: Jesucrist.

El Paràclit/Defensor per excel·lència a l'evangeli de Jn és l'Esperit Sant; però a 1Jn ho és també Jesucrist.

Presentar Jesucrist com a *víctima propiciatòria pels nostres pecats* evoca la seva Mort i Resurrecció com «expiació pels nostres pecats».

L'Evangelí força la cronologia situant la presència del Ressuscitat a Jerusalem el mateix vespre quan *els dos deixebles* retornen d'Emmaús on anaven quan *el dia començava a declinar*. Hi preval l'interès teològic per situar el dia de Pasqua l'origen de tota la fe cristiana. *Esglaiats van creure que veien un esperit: la reacció d'esglai, alarma i dubtes*, subratlla apològicament la identificació del Jesús que supera les lleis de l'espai (*portes tancades*) amb el que van conèixer a Galilea.

La invitació a tocar-lo (*Palpeu-me*) vol mostrar la corporeïtat singular del Ressuscitat.

La clau decisiva és que de tot això *en som testimonis*.

Mn. José Luis Arín